

EEN VEROORDEELING.

AFSCHRIJF

VONNIS inzake: DE AMBTENAAR VAN HET OPENBAAR MINISTERIE, bij het Kantongerecht te Groningen, ambtshalve eischer, tegen: JAN BOELMANS, geboren 17 September 1863 te Vriescheloo, gemeente Bellingwolde, van beroep: tandtechniker, wonende te Groningen, Groote Kromme Elleboog No. 3a. beklaagde.

Wij Kantonrechter te Groningen;

Gelet op het exploit van dagvaarding, in deze zaak uitgebracht;

Gehoord beklaagde in de opgaven, ter terechtzitting afgelegd;

Gehoord de getuigen ter zelfder plaatse, alsmede beklaagdes raadsman;

Gehoord en gezien het requisitoir van het Openbaar Ministerie, strekkende, dat beklaagde terzake bij gemeld exploit omschreven, worde veroordeeld tot betaling van een geldboete van 200 gulden, bij gebreke van betaling te vervangen door hechtenis van 2 maanden;

Overwegende, dat aan beklaagde is te laste gelegd, dat hij op 29 November 1922 en 1 December 1922, onder de gemeente Groningen, zonder toegelaten te zijn tot de uitoefening der tandheelkunst, buiten noodzaak de tandheelkunst als beroep heeft uitgeoefend door op 29 November 1922 aldaar in perceel Kleine Kromme Elleboog No. 4 bij Gelmerlina Suurd een gipsafdruk van den boven- en onderkaak te nemen en op 1 December 1922 aldaar een kunsttand in den bovenkaak van vornoemde Gelmerlina Suurd te plaatsen;

Overwegende, dat beklaagde ter terechtzitting heeft opgegeven: dat hij op 29 November 1922 in perceel Kleine Kromme Elleboog, No. 4 te Groningen bij Gelmerlina Suurd een gipsafdruk van den boven- en onderkaak genomen heeft;

dat hij op 1 December 1922 ter gemelde plaatse een kunsttand in den bovenkaak van vornoemde Gelmerlina Suurd heeft geplaatst; dat hij op voorschreven tijdstippen niet was toegelaten tot de uitoefening der genees- noch van de tandheelkunst; dat op die tijdstippen te Groningen gevestigd waren

artsen en tandartsen, die in de gelegenheid waren, toen de tandheelkunst uit te oefenen;

dat hij, beklaagde, reeds geruimen tijd dergelijke verrichtingen als de bovenomschrevene placht te doen bij de patienten en daarvan zijn beroep maakte; dat hij voor die verrichtingen geld in ontvangst placht te nemen;

Overwegende, *dat* getuige Kruizinga ter terechtzitting verklaarde: dat hij op 1 December 1922 zich heeft begeven naar perceel Kleine Kromme Elleboog No. 4 te Groningen en in een kamer in dat perceel heeft aangetroffen beklaagde en getuige Suurd, terwijl getuige Noosten tegelijk met hem, getuige, binnenkwam;

dat getuige Suurd zat in een eenvoudige armstoel en dat beklaagde fet zijn vingers den bovenkaak van getuige Suurd betastte en een plaatje met een daaraan bevestigden tand in den mond plaatste, waarop beklaagde met een trap-borstelmachine den aangebrachten tand borstelde; dat getuige Noosten in een andere leunstoel van gemakkelijker model in die kamer was gaan zitten en geen notitie van de behandeling van getuige Suurd nam; dat getuige Noosten er nonchalant bijzat;

Overwegende, *dat* getuige Suurd ter terechtzitting verklaarde: dat op een dag in November 1922 beklaagde een gipsafdruk van haar boven- en onderkaak heeft genomen en eenige dagen later een kunsttand in haar bovenkaak heeft geplaatst; dat getuige Noosten haar eenige weken tevoren een tand getrokken had; dat zij toen om een valschen tand gevraagd had, en dat getuige Noosten haar toen verwezen had naar beklaagde, die in haar mond had gekeken en haar had opgedragen 6 weken later terug te komen; dat getuige Noosten noiot meer in haar mond had gekeken en geenerlei verrichting daarin meer had bewerkstelligd; dat zij voor het plaatsen van den nieuwen tand f 5.— aan beklaagde had ter hand gesteld;

Overwegende, *dat* door de aanwijzingen, voortvloeiende uit voorschreven opgaven van beklaagde, welke als een erkentenis zijn aan te merken, in verband met voorschreven getuigenverklaringen en de daarin liggende aanwijzingen op wettige en overtuigende wijze bewezen wordt hetgeen aan beklaagde is ten laste gelegd, alsmede zijn schuld daaraan;

Overwegende — ten overvloede — zulks naar aanleiding van een pomerking van beklaagdes raadsman, *dat* blijkens het zooveen overwogene uit voorschreven bewijsmiddelen is af te leiden, dat beklaagde door de bij dagvaarding omschreven handelingen bij getuige Suurd te verrichten, de tandheekkunst uitoefende, wijl onder dit laatste begrip, krachtens de Wet van 24 Juni 1872 S. 117, zooals deze laatstelijk is gewijzigd bij de Wet van 28 April 1913 S. 157 valt de tandprothese, en de samenstelling en afleiding van dit laatste woord duidelijk maakt, dat dit onderdeel der geneeskunst bestaat in het verlenen van tandheekkundigen raad of bijstand, teneinde zieke of niet meer aanwezige tanden en kiezen te vervangen door kunsttanden of kunstgebitten, zoo noodig na het daarvoor geschikt maken van den mond der patienten (vgl. ten overvloede Arr. Hoogen Raad van 9 Febr. 1920 Ned. Jur. 1910 blz 221).

Overwegende — eveneens ten overvloede — dat het betoog van beklaagdes raadsman als zou de beklaagde niet zelfstandig, doch onder toezicht van getuige Noosten de verrichtingen hebben gedaan, feitelyken grondslag mist, waar uit de voorschreven bewijsmiddelen bleek, dat er geen afhankelijkheid bestond tusschen beklaagde en getuige Noosten ten opzichte van vorenbedoelde verrichtingen van beklaagde, trouwens, al ware eenigerlei afhankelijkheid bewezen, dan nog de beklaagde toch nog aangemerkt zou kunnen worden zelf de tandheekkunst (tandprothese) te hebben uitgeoefend, tenzij er ware gebleken, dat beklaagde „willoos werktuig” van getuige Noosten was;

Overwegende, *dat* de bewezen verklaarde feiten, in verband met art. 1 der Wet van 1 Juni 1865 S. 50, zooals deze laatstelijk is gewijzigd bij de Wet van 31 December 1909 S. 452, opleveren een overtreding van art. 436 Wetboek van Strafrecht, en dat de rechtskundige omschrijving dier overtreding luidt: „niet toegelaten tot de uitoefening van een beroep, waartoe de „wet eene toelating vordert, buiten noodzaak dat beroep „uitoefenen”;

Overwegenden — ten overvloede —, ten aanzien der op te leggen straf: *dat* een niet te lage geldboete hier op haar plaats is, waar beklaagde willens en wetens, en nog wel onder een schijntoezicht van een arts, de desbetreffende bepalingen der

geneeskundige wetten en van voormeld voorschrift van het strafwetboek overtrad, terwijl aan de juistheid van de opmerking van beklaagdes raadsman, dat de bevoegde personen teveel werk zouden hebben om zulks behoorlijk te verrichten, niets is gebleken.

Op grond van een en ander rechtsprekende in naam der Koningin mede onder toepassing van artt. 253 jo. 211 en 214 Wetboek van Strafvordering, 23, 91 Wetboek van Strafrecht;

I. Verklaaren wettig en overtuigend bewezen de aan beklaaide ten laste gelegde feiten;

II. Qualificeeren die feiten als hierboven is omschreven;

III. Verklaaren bewezen de schuld van den beklaaide;

IV. Veroordeelen hem te dier zake tot een geldboete van *één honderd gulden*, bij niet-betaling te vervangen door één maand hechtenis;

Aldus gewezen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Kantongerecht te Groningen van 10 Februari 1922 door Ons Dr. G. J. VAN BRAKEL, Kantonrechter, in tegenwoordigheid van Mr. P. KOCH, waarnemend Griffier, en door Ons met dien Griffier geteekend

Wij publiceeren bovenstaand vonnis voornamelijk met het oog op de cursief gedrukte zinsneden, waaruit duidelijk blijkt, dat het dekken van den onbevoegde door een arts of tandarts, dezen niet voor straf vrijwaart!

Red.